

2005. július 7., csütörtök

4. hangsúlyozza, hogy az Elnökök Értekezlete határozatának megfelelően megfigyelők érkezése a bolgár és román parlamentből hozzájárulhat az Európai Unióhoz való sikeres csatlakozás további előkészítéséhez és különösen annak biztosításához, hogy teljesítsék a tárgyalások során vállalt kötelezettségeket;
5. támogatja ezért az Elnökök Értekezletének 2005. június 9-i határozatát, melyben felkéri Bulgária és Románia parlamentjét, hogy nevezzenek ki parlamenti megfigyelőket, akiket 2005. szeptember 26-tól az említett országok hivatalos csatlakozásáig üléseire meghív;
6. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezen állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak, valamint Bulgária és Románia kormányainak.

P6_TA(2005)0303

Zimbabwe

Az Európai Parlament állásfoglalása Zimbabwéről

Az Európai Parlament,

- tekintettel a zimbabwei helyzetről szóló korábbi állásfoglalásaira, köztük a legutóbbi, 2004. december 16-i állásfoglalására ⁽¹⁾,
 - tekintettel a Tanácsnak a Mugabe-rendszer elleni szankciók megújításáról és a 2004/161/KKBP közös álláspont kiterjesztéséről szóló, 2005. február 21-i 2005/146/KKBP közös álláspontjára ⁽²⁾, és a Bizottságnak az egyes, Zimbabwéval szembeni korlátozó intézkedésekről szóló, 314/2004/EK tanácsi rendeletet módosító 2005. június 15-i 898/2005/EK rendeletére ⁽³⁾,
 - tekintettel eljárási szabályzata 115. cikkének (5) bekezdésére,
- A. mivel 2005. május 19-én a Mugabe-rendszer a „nagytakarítási hadművelet” (Operation Drive Out Rubbish) keretében a Hararében, Bulawayóban és más városi területeken lévő otthonok ezreinek brutális lerombolásával olyan mértékben fokozta a zimbabwei nép elnyomását, hogy az ENSZ becslése szerint több mint 200 000 ember maradt hajlék és megélhetés nélkül, és mivel a kilakoltatottak közül sokan a Mukluvisi folyó partjain élnek, betegségek terjedéséhez vezető körülmények között;
- B. mivel a Mugabéhez hű erők megszilárdították hatalmukat a 2005. március 31-i szabálytalan parlamenti választásokon, amelyeket elnyomással és megfélemlítéssel tettek tönkre és nem teljesítették a nemzetközileg elfogadott demokratikus előírásokat;
- C. mivel a G8-vezetők 2005. július 6–8-án találkoznak Gleneagles-ben, és a G8 brit elnöksége az Afrikának nyújtandó segítséget napirendjének legfontosabb pontjává tette; mivel a Live8-kampány további figyelmet irányított Afrika problémáira, beleértve a felelősségteljes kormányzási igényt;
- D. mivel 2005. május 24-én az EU fejlesztési miniszterei megállapodtak arról, hogy az EU által nyújtott támogatást 2010-re a nettó nemzeti jövedelem 0,56%-ára emelik annak érdekében, hogy 2015-re elérjék a 0,7%-ot a millenniumi fejlesztési célok előmozdítása során; mivel becslések szerint a növekedés 2010-ig évente további 20 milliárd eurót tesz ki;
- E. mivel a támogatás Afrikában csak keveset tud elérni a felelősségteljes kormányzás, a jogállamiság és az emberi jogok tiszteletben tartása nélkül, és az afrikai kormányok hozzáállása a zimbabwei fejleményekhez lényeges mutatója az ezen értékek iránti elkötelezettségüknek;
- F. mivel Zimbabwének korábban sikeres gazdasága volt, élelmiszert exportált más afrikai országokba és abban a helyzetben volt, hogy támogatni tudta gyengébb szomszédjait a nehézségek leküzdésében, de most Zimbabwe csődbe jutott állam, lakosainak milliói vannak ráutalva a nemzetközi közösség élelmiszersegélyére;

⁽¹⁾ Elfogadott szövegek, P6_TA(2004)0112.

⁽²⁾ HL L 49., 2005.2.22., 30. o.

⁽³⁾ HL L 153., 2005.6.16., 9. o.

2005. július 7., csütörtök

- G. mivel az ENSZ Világélelmészeti Programjának (WFP) becslése szerint Zimbabwe-nek 1,8 millió metrikus tonna gabonára lesz szüksége – az alultápláltságtól szenvedő és az éhezéstől fenyegetett – 4 millió lakosa élelmészéhez, miközben Zimbabwe belföldi gabonatermelési kapacitása jelenleg mindössze 400 000 és 600 000 metrikus tonna között mozog;
- H. mivel a Nemzetközi Valutaalap (IMF) jelezte, hogy Zimbabwe IMF-fel szembeni hátralékai 295 millió USA dollárt tesznek ki, és hogy a Mugabe-rendszer városi tisztogatása és a hanyatló mezőgazdasági termelés az infláció növekedését fogja okozni, és így még mélyebb gazdasági válsághoz fog vezetni;
- I. mivel az európai uniós tagállamok vállalatai továbbra is vásárolnak olyan termékeket, amelyek vélhetőleg a Mugabe-rendszer közvetlen ellenőrzése alatt álló mezőgazdasági üzemekből származnak;
- J. mivel az Afrikai Unió megtagadta, hogy beavatkozzon annak érdekében, hogy véget vessen Mugabe brutális elnyomásának, és mivel a dél-afrikai elnök, Thabo Mbeki már azt is elutasította, hogy bírálja Mugabe intézkedéseit, nem is beszélve arról, hogy érzékelhető intézkedéseket hozzon Mugabe rendszere ellen;
- K. mivel a Dél-Afrikai Fejlesztési Közösség (SADC) továbbra is fenntartja a regionális békefenntartó képzési központot Hararében;
- L. mivel a Mugabe-rendszer elleni célirányos szankciók 2005. februári megújításakor a Tanács kötelezettséget vállalt ezeknek a szankcióknak a további felülvizsgálatára „figyelemmel a parlamenti választásokra, amelyekre 2005 márciusában kerül majd sor Zimbabweben”;
- M. mivel az EU Zimbabwevel szembeni utazási tilalmát 2005. június 15-én kiterjesztették annak érdekében, hogy a Mugabe-rendszer mintegy 120 tagját felvegyék a tilalmi listára; mivel ez a kiterjesztés nem fog jelentős hatást gyakorolni a szankciók szigorú végrehajtása nélkül; mivel a Tanács nem hozott más intézkedéseket a Mugabe-rendszer ellen sem a 2005. március 31-i csalárd választások, sem a legutóbbi elnyomási roham után;
- N. mivel Roy Bennettet, az ellenzéki Mozgalom a Demokratikus Változásért (MDC) szervezetéhez tartozó egykori parlamenti képviselőt 8 hónap gyalázatos körülmények közötti börtönfogság után 2005. június 28-án szabadon engedték;
- O. mivel az EU külügyminisztereinek következő tanácsára (Általános Ügyek és Külkapcsolatok Tanácsa) 2005. július 18–19-én kerül sor, és ez lehetőséget biztosít a fellépésre;
1. amikor a nemzetközi közösség kiemelten kezeli Afrikát, elítéli a Mugabe-rendszert a zimbabwei nép elnyomásának fokozásáért, és mély csalódottságát fejezi ki amiatt, hogy a többi afrikai kormány, különösen Dél-Afrika, a SADC és az Afrikai Unió nem hajlandó bírálni Mugabe intézkedéseit és fel sem akar lépni Mugabe rendszere ellen;
 2. sürgeti a G8-államokat, hogy ragaszkodjanak ahhoz, hogy az afrikai regionális szervezetek és nemzetek egyértelműen tanúsítsák a felelősségteljes kormányzás, a korrupció kezelése, a demokrácia, a jogállamiság, az emberi jogok tisztelete, valamint a gazdasági előrehaladás iránti elkötelezettségüket, és hogy e szempontból Zimbabwe-t tekintsék teszrországnak;
 3. követeli, hogy azonnal vessenek véget a Mugabe-rendszer által folytatott tömeges kényszerű kilakoltatásnak és ragaszkodik hozzá, hogy a „nagyakarítási hadművelet” miatt belföldön kilakoltatott személyeknek támogatást nyújtó segély- és humanitárius szervezetek számára biztosítsanak korlátozás nélküli belépést;
 4. ragaszkodik ahhoz, hogy a zimbabwei lakosság számára nem kormányzati szervezeteken keresztül elérhető legyen a segély, és felhívja a Bizottságot, hogy tegyen meg minden tőle telhetőt annak érdekében, hogy a segélyszállítmányt ne tartsa fel a Mugabe-rendszer;
 5. felhív egy nemzetközi vizsgálóbizottság alakítására, mely az élelmiszer és menedék politikai fegyverként való felhasználását vizsgálja;
 6. nehezményezi az Afrikai Unió – különösen Dél-Afrikának és Zimbabwe néhány szomszédjának – határozatlan hozzáállását, és hogy elnéznek Zimbabwe népének mindennapos elnyomása és az ország gazdaságának tönkretétele felett; emlékezteti Dél-Afrika kormányát, hogy különleges felelősséggel tartozik szomszédja, Zimbabwe felé, és felhívja a kormányt annak biztosítására, hogy a Mugabe-rendszer azonnali hatállyal szüntesse be a kényszerű kilakoltatásokat;

2005. július 7., csütörtök

7. felhívja a SADC-t, hogy zárja be hararei békefenntartó képzési központját annak jelzéséként, hogy hajlandó nyomást gyakorolni a Mugabe-rendszerre;
 8. nem ismeri el a 2005. március 31-i, rendkívül szabálytalan választások eredményét, amelyek nem feleltek meg a nemzetközileg elfogadott előírásoknak, beleértve a SADC előírásait;
 9. nehezményezi, hogy a Tanács nem válaszol a Parlament folytonos megkeresésére a Mugabe-rendszerre gyakorlandó növekvő nyomást illetően;
 10. a zimbabwei helyzet és országaink népeinek Afrika támogatására irányuló kívánsága miatt ragaszkodik ahhoz, hogy a Tanács komoly lépéseket tegyen a zimbabwei helyzet jobbra fordulása érdekében; e tekintetben felhívja a Tanácsot, hogy az EU célzott szankciónak meglévő hézagait küszöbölje ki, és egyértelműen kötelezze el magát amellett, hogy ezeket az összes tagállammal szigorúan betartatja;
 11. sürgeti, hogy ezen intézkedések tartalmazzák a Zimbabwevel való minden olyan kereskedelmi kapcsolat csökkentését, amely közvetlenül a rendszer javát szolgálja (mint például a rendszer tagjainak ellenőrzése alá tartozó gazdaságokkal való kereskedelem), továbbá a rendszer antidemokratikus tevékenységeit pénzügyileg támogatókkal szemben korlátozó intézkedések meghatározását és alkalmazását (az Egyesült Államokkal és a Brit Nemzetközösség államaival együttműködve), és annak megakadályozását, hogy Mugabe bérenceinek családtagjai az EU tagállamaiban tanulhassanak, vagy munkát vállalhassanak;
 12. felhívást intéz az EU különleges zimbabwei megbízottjának kijelölésére az afrikai nemzetek közötti fellépés élénkítése (az Egyesült Államokkal és a Brit Nemzetközösség államaival együttműködésben) és a zimbabwei helyzet javulásáig a tagállamokban menedéjogért folyamodó zimbabweiek visszatérésének felgyorsítása érdekében;
 13. felhívja az európai uniós tagállamokban működő, Zimbabwevel kereskedelmi kapcsolatban álló vállalatokat, hogy alkalmazzanak átlátható üzleti gyakorlatot, tagadják meg a Mugabe földfoglaló programjában résztvevőkkel való szerződés kötést és járjanak el oly módon, hogy Zimbabwe népének javát szolgálják és ne a Mugabe-rendszerét;
 14. helyesli a Bizottság elnökének csalódást kifejező nyilatkozatát azzal kapcsolatban, hogy az Afrikai Unió és Dél-Afrika nem reagált a Zimbabweben zajló emberi jogi válságra és ragaszkodik ahhoz, hogy a Bizottság az elkövetkező „Afrikára vonatkozó stratégiában” legyen különös tekintettel ezen állásfoglalásra;
 15. felhívja az ENSZ Biztonsági Tanácsát, hogy sürgősen fordítson komoly figyelmet a Zimbabweban zajló elnyomásra és vizsgálja meg, hogy a felelősöket milyen módon lehet elszámoltatni;
 16. üdvözli Roy Bennett börtönből való szabadulását, ugyanakkor nehezményezi a Mugabe-rendszer vele szembeni bánásmódját és felhívást intéz a „nagytakarítási hadművelet” után bebörtönzött másik 30 000 ártatlan áldozat szabadon engedésére;
 17. felhívja Robert Mugabét, hogy mondjon le, és felhívást intéz egy ellenzéki csoportokat és más, jó szándékú embereket magába foglaló nemzeti egység kormányának létrehozására Zimbabweban annak érdekében, hogy helyreálljanak az elfogadható kormányzási normák, és hogy megjavítsák a sérült gazdaságot és az emberi jogi helyzetet;
 18. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak, a tagállamok kormányainak, Zimbabwe kormányának és parlamentjének, Dél-Afrika kormányának és parlamentjének, a Nemzetközösség főtitkárának, az ENSZ főtitkárának, az Afrikai Unió Bizottsága és Tanácsa elnökének és a SADC főtitkárának.
-